

[Arbejdsministeren.]

hjælp til hjemrejse fra 1 gang månedlig til 1 gang ugentlig. Rejsehjælp foreslås ydet også til en arbejdssøgendes ægtefælle i tilfælde, hvor arbejde søges uden for hjemstedet. Det er desuden vedtaget, at der inden for den eksisterende lovgivnings rammer af arbejdsdirektøren gennemføres en forøgelse af satserne for starthjælp og etableringshjælp, ligesom man vil gå over til at yde bolighjælp som lån på lempelige vilkår i stedet for som hidtil garanti for lån.

Ved den revision af loven, som blev gennemført i 1970, bevirkede reglen om 1 års medlemskab som betingelse for adgang til dagpenge, at enkelte nyligt anerkendte arbejdsløsheds-kasser ville få ringere vilkår end tidligere for nye medlemmers adgang til dagpenge under ledighed. Problemet ordnedes midlertidigt ved en overgangsbestemmelse med henblik på nærmere overvejelse af en permanent løsning. Disse overvejelser er nu tilendebragt med en enig indstilling fra landsarbejdsnævnet og arbejdsdirektoratet om en udbygning af lovens § 54. Herved bliver den særlig lempelige regel for de unge, der har gennemgået en lærlingeuddannelse, gjort generelt gældende for alle, der har gennemført en egentlig erhvervsmæssig uddannelse til et fagligt område med arbejdsløshedsforsikring, således at uddannelsesformen ikke længere skal være afgørende for adgangen til at sikre sig imod følgerne af arbejdsløshed.

Dette kan også få betydning i forbindelse med udviklingen af de nye erhvervsmæssige grunduddannelser.

Fra Arbejdsløsheds-kassernes Samvirke og i øvrigt fra anden side har der været rejst kritik af den gældende bestemmelse om, at medlemmer, der oppebærer privat pension efter at være afskediget på grund af alder eller svagelighed, skal opfylde særlig strenge arbejdskrav for at kunne oppebære arbejdsløshedsdagpenge.

Regeringen er enig i, at denne kritik er velbegrundet, og foreslår bestemmelsen ophevet. Herved øves retfærdighed over for nogle ældre, som ofte på grund af en beskeden pensionsydelse er blevet ringere stillet end andre i tilsvarende situation, men ændringen kan yderligere bevirke, at nogle ældre gennem arbejdsløshedsforsikringen be-

varer tilknytningen til arbejdsmarkedet noget længere end efter de hidtidige regler.

Endelig fremsættes forslag om ændringer i bestemmelserne om adgangen til arbejdsløshedsdagpenge for medlemmer, hvis ledighed skyldes, at de er ramt af strejke eller lockout. Ændringen tilsigter at sikre, at kun medlemmer af en arbejdsløsheds-kasse eller -afdeling, inden for hvis faglige område konflikt er iværksat, udelukkes fra dagpenge.

Herom og om det øvrige i forslaget indeholdte henviser jeg til lovforslaget og de dertil knyttede udførlige bemærkninger.

Jeg anbefaler herved lovforslaget til folketingets behandling.

Hermed har jeg endvidere den ære for det høje folketing at fremsætte *forslag til lov om ændring af forskellige lovbestemmelser om arbejderbeskyttelse. (Sikkerhedsrepræsentanter, børns arbejde, statistik over arbejdsulykker, arbejderbeskyttelsesfondets midler m. v.)*

I sin betænkning af 16. november 1968 henstillede folketingets udvalg vedrørende forslag til ændring af arbejderbeskyttelseslovene, at det blev taget op til overvejelse, hvorvidt bestemmelserne i de tre arbejderbeskyttelseslove burde samles i én lov, og hvorvidt udviklingen havde medført, at forhold, som i gældende love er udførligt reguleret i selve lovbestemmelserne, burde reguleres ved administrativt fastsatte bestemmelser.

På denne baggrund anmodede arbejdsministeriet arbejdsrådet om ved det af rådet nedsatte lovudvalg at tage de rejste spørgsmål op til overvejelse.

På grundlag af drøftelser i lovudvalget nedsatte hovedorganisationerne i december 1970 et fællesudvalg til viderebehandling af spørgsmålene hovedorganisationerne imellem.

Fra fællesudvalget fremkom i september 1972 en rapport til arbejdsrådet bl. a. indeholdende en række for hovedorganisationerne fælles synspunkter på videreførelsen af lovrevisionsarbejdet. I rapporten gives bl. a. udtryk for tilslutning til ønsket om samling af de 3 arbejderbeskyttelseslove i én lov og til, at alene hovedbestemmelser fastsættes i lovsform, medens detaljbestemmelser, herunder særregler for enkelte brancher, fastsættes administrativt.